

erinra om den betydelsefulla reformen, måhända genom anordnande av festligheter, vilka kan komma att förläggas utomhus för att möjliggöra allmänhetens deltagande. I så fall torde det väl bli den 22 juni 1966, hundraårsdagen av reformen och tillika en av årets ljusaste dagar. Vid ett sådant tillfälle bör riksdagen även till det yttre framträda på ett värdigt sätt. Tyvärr kan det inte sägas, att riksdagshusets exteriör är i tillfredsställande skick. Dess fasader och gavlar är synnerligen smutsiga. Ändå är riksdagshuset byggt i ett av de vackraste byggnadsmaterial som finns, nämligen röd svensk granit. De tjocka lager av smuts, som täcker stenen, förtär beklagligtvis alla skönhetsintryck därav. En rengöring av riksdagshusets yttre är därför enligt min mening under alla förhållanden starkt påkallad, och den bör vara genomförd i god tid före ett eventuellt firande av representationsreformen.

I detta sammanhang kan framhållas, att den amerikanska kongressbyggnaden, Capitolium, sedan några år undergått en uppsnyggning genom sandblästring av fasader och gavlar. Även Louvren i Paris har sedan länge varit svart av smuts men sandblästras nu, varigenom den vackra gulbruna, ådrade sandstenen, varav palatset är byggt, kommer till synes med en för byggnaden utomordentlig effekt. Dessa exempel visar, att man på andra håll i världen vårdar sina monumentalbyggnaders yttre. Enligt min mening bör riksdagen göra sammaledes med sitt eget hus. Med vilken metod, sandblästring, tvättning eller annorledes, graniten skall behandlas bör fackkunskapen givetvis avgöra.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att låta rengöra riksdagshusets fasader och gavlar.

Stockholm den 22 januari 1965

Henrik Akerlund

Nr 97

Av herr Geijer, Lennart, och fru Hultell, om viss utsträckning av fatalietider.

(Lika lydande med motion nr 122 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1965

Lennart Geijer

Mary Hultell